

ZAPISNIK

sa 13. sjednice Komisije za praćenje i kontrolu postupka privatizacije Skupštine Crne Gore, održane 31. marta 2014. godine.

Sjednica Komisije je počela u 11 sati i 10 minuta.

Sjednici su prisustvovali članovi Komisije: **Janko Vučinić** (predsjednik Komisije), **Branko Čavor** (zamjenik predsjednika), **Zoran Jelić, prim. dr Izet Bralić i Veljko Vasiljević.**

Sjednici Komisije je predsjedavao Janko Vučinić, predsjednik Komisije.

Sjednici su prisustvovali stručni konsultant u Komisiji **Radoš Zečević** i savjetnik za ekonomska pitanja u Komisiji **Marko Popović.**

Sjednici su prisustvovali i pomoćnik ministra ekonomije **Vladan Dubljević**, predstavnik Investiciono-razvojnog fonda **Mirko Mašković**, stečajni upravnik u Solani **Ognjen Jovović**, predsjednik Sindikalne organizacije Solane **Marko Miranović**, predstavnik radnika Solane **Veselin Mitrović**, generalni sekretar USSCG **Srđa Keković** i **Boiša Šotra**, direktor kompanije „Eurofond“.

Sjednicu su pratili predstavnici medija.

Zoran Jelić, član Komisije, proceduralno se javio za riječ, upitavši predsjednika Komisije za razlog nepozivanja na sjednicu Komisije druge sindikalne organizacije, koja je zvanično reprezentativna.

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, istakao je da druga sindikalna organizacija nije iskazala interesovanje za prisustvo sjednici.

Nakon toga, za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

1. KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE SOLANE „BAJO SEKULIĆ“ AD ULCINJ;
2. USVAJANJE IZVJEŠTAJA O RADU KOMISIJE ZA 2013. GODINU.

Prva tačka dnevnog reda

KONTROLA POSTUPKA PRIVATIZACIJE SOLANE „BAJO SEKULIĆ“ AD ULCINJ

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, pojasnio je razloge uključivanja kontrole postupka privatizacije preduzeća Solana „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj u rad Komisije. Gdin Vučinić je u svom uvodnom izlaganju ukazao na opasnost od zatvaranja preduzeća, kao i na situaciju u kojoj se nalaze radnici preduzeća, pojasnivši da radnicima nijesu uplaćeni doprinosi prethodnih pet godina. Takođe, naglasio je da je radnicima uručen otkaz u danima koji su prethodili sjednici.

U daljem toku svog izlaganja, predsjednik Komisije je pojasnio kako je tekao proces privatizacije u Solani „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj, napravivši ostvrt i na poslovanje preduzeća pod upravljanjem „Eurofonda“, preko uvođenja klasičnog stečaja u preduzeću do raspisivanja poslednjeg tendera za prodaju imovine preduzeća od strane stečajnog upravnika. Od predstavnika Investiciono-razvojnog fonda gdn Vučinić je zatražio odgovor na pitanje zašto nije raspisan javni tender za prodaju akcija, već su akcije prodate na berzi, čijom je kupovinom „Eurofond“ postao većinski vlasnik preduzeća Solana „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj.

Branko Čavor, zamjenik predsjednika Komisije, izrazio je slaganje sa uvodnim izlaganjem gdn Vučinića, naglasivši da je potrebno da se pokuša pronaći rješenje kojim bi se pomoglo radnicima, ali ujedno i istakavši ograničenja Komisije u tom dijelu. Ukazao je i na važnost pronalaženja strateškog partnera koji je potreban radi rješenja pitanja budućnosti Solane.

Marko Miranović, predsjednik Sindikalne organizacije Solane „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj, iznio je podatak da je 47 radnika od ukupno 49 učlanjeno u Sindikat čiji je on predsjednik. Gdn Miranović je kazao da je uslijed neplaćanja doprinosa i zdravstvenog osiguranja od 2009. godine, na sastanku Sindikata u januaru 2014. godine odlučeno da se stupi u štrajk. Takođe, iznio je podatak da je Vlada Crne Gore od 2006. godine do 2009. godine uplaćivala doprinose, iako je od 2005. godine Solana „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj privatno preduzeće. Gdn Miranović je naglasio da Solana ima manjak radne snage i da su uslovi za rad u preduzeću teški.

Veselin Mitrović, predstavnik radnika Solane „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj, ukazao je na činjenicu da je 2010. godine iz preduzeća nestalo 15,5 hiljada tona soli, da je utvrđen manjak od 800 hiljada eura u kasi i da je plan reorganizacije preduzeća ispunjen 34%, a zatim zatražio od direktora kompanije „Eurofond“ i od stečajnog upravnika pojašnjenje kako je do toga došlo. Takođe, gdn Mitrović je upitao

stečajnog upravnika kako je utvrđena prodajna vrijednost preduzeća od 257 miliona eura na prvom tenderu za prodaju, kada je vrijednost akcija 9,7 miliona eura, dok je knjigovodstvena vrijednost 40 miliona eura. Za kraj svog izlaganja, gđin Mitrović je ukazao na činjenicu da je dug preduzeća prema radnicima 1 milion eura.

Srđa Keković, generalni sekretar USSCG, istakao je značaj očuvanja Solane, prije svega zbog očuvanja radnih mjesta, ali i očuvanja prostora na kojem počiva Solana, na kojem se nalazi značajan broj biljnih i životinjskih vrsta. Na osnovu te činjenice mnoge svjetske organizacije proglasile su to područje veoma značajnim za očuvanje velikog broja biljnih i životinjskih vrsta. Naglasio je da postoji potreba da mjerodavne institucije u Crnoj Gori predoče da li postoje namjere da se zemljište na kojem se nalazi Solana pretvori u građevinsko zemljište, odnosno da se na njemu grade turistički objekti.

Ognjen Jovović, stečajni upravnik u Solani, u svom izlaganju je kazao da se prostor ulcinjske Solane prostire na 15 miliona kvadrata, na veoma atraktivnoj lokaciji, te da je to resurs o kojem treba povesti računa. Istakao je da je preveliki teret za upravnika da razmišlja i traži rješenje za resurs takvog značaja kao što je Solana, pojašnjavajući da je stečajni postupak klasičan sudski postupak, gdje se upravnik kreće samo u domenu odredbi Zakona o insolventnosti privrednih društava. Kazao je da je, nakon što je uveden stečajni postupak, donesena odluka da se u Solani odvija poslovni proces radi zaštite imovine i prostora Solane, ocjenjujući da se ne može očekivati od stečajnog upravnika da odgovara za poslovni proces. Naveo je da u toku stečajnog postupka nije bilo privatizacije i da nikome nijesu suspendavana vlasnička prava. Svjestan je situacije u kojoj se nalaze zaposleni i nespornih obaveza prema njima i da je pokrenuo prodaju Solane kako bi se stvorile pretpostavke za izmirenje utvrđenih obaveza. Odgovorio je na pitanje u vezi raskida ugovora sa radnicima, navodeći da su im ugovori isticali 31. marta, da je shodno tome u uobičajenoj proceduri 25. marta donio rješenje o prestanku radnog odnosa kako bi radnici mogli dalje da ostvaruju svoja prava. Na njegov zahtjev, po odobrenju suda, radnicima je produžio ugovor za još mjesec dana i raspisao je oglas za sve zainteresovane za uzimanje u zakup Solane. Takođe, odgovorio je da je do cijene Solane došlo procjenom od 5. 09. 2011. godine ovlašćenog procjenjivača Rakočević Aleksandra. Mišljenja je da Solana ovog trenutka nije interesantna za investitore, iz razloga što ista u klasičnom stečaju nema koncesiju, nema kvalitetno prostorno rješenje. Apelovao je na sve prisutne da se u što hitnijem i kraćem postupku pokuša naći rješenje za stavljanje Solane u funkciju i izmirenje obaveza prema zaposlenima koje iznose milion i osamsto hiljada eura.

Na pitanje **predsjednika Komisije Janka Vučinića** da li će biti ove godine berba soli i da li je ona ugrožena, **stečajni upravnik** je kazao da na javni poziv upućen putem medija za poslovno-tehničku sardnju i uzimanje u zakup Solane,

postoji interesovanje i da, sa druge strane, nema nikoga ko je spreman da finansira berbu soli.

Boiša Šotra, direktor „Eurofonda“, kazao je da je kontrolni paket od 53 % Solane ponuđen kroz masovnu vaučersku privatizaciju i da je „Eurofond“ kroz MVP dobio 14,5 %, a ostalih 65% „Eurofond“ je kupio kroz berzansku trgovinu, jer je to bilo omogućeno svakom zainteresovanom. Demantovao je da je „Eurofond“ platio na berzi akcije 800 hiljada eura, navodeći da je to bio iznos od 11 miliona i 250 hiljada za oko 60 % akcija. Od državnih fondova su kupili na licitaciji na berzi oko 7% akcija, za 15,9 eura po akciji. Istakao je da je tada Solana procijenjena na 100 miliona eura. Kazao je da stečaj nije uveden radi 13 hiljada eura, već da je pojedinac radi duga od 13 hiljada eura duga pokrenuo stečaj, a da je dug iz ranijeg perioda 7, 8 miliona eura. Za nestanak oko 16 hiljada tona soli je kazao da su podnijete krivične prijave protiv rukovodioca i da sada nadležni organi vode postupak. Istakao je da su pokušavali na teret kapitala vlasnika i njegovih akcionara u zadnje četiri godine da održe proizvodnju soli. Nadajući se da će se nešto desiti uradili su i procjenu Solane, elaborate mogućnosti održivog razvoja sa prioritetom održivosti proizvodnje soli, parkom prirode sa rijetkim vrstama ptica, da bi privukli stranog investitora i održali proizvodnju soli. Podržao je iznajmljivanje Solane, navodeći da vlasnici ne zahtijevaju ništa, samo obezbjeđivanje nastavljanja procesa proizvodnje i isplate radnika.

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, naveo je da je većinski vlanik imao obavezu da ulaže u Solanu i modernizuje proizvodnju soli kao i da omogući bolje poslovanje Solane. Neodgovoran rad u Solani upućuje ga na to da ih proizvodnja soli nije interesovala, već da je njihova namjera da Solana bude gradsko - građevinsko zemljište i da se na taj način ostvari brza i laka zarada.

Boiša Šotra, direktor „Eurofonda“, demantovao je navode predsjednika Komisije ističući da je Eurofond uložio 6 miliona eura kroz dokapitalizaciju da bi modernizovao Solanu, da bi vratio dugovanja naslijeđena iz perioda kad je Država bila većinski vlasnik, i da je Eurofond pokušavao sve da učini za poboljšanje uslova u njoj, zaključujući da je trebalo dosta više.

Vladan Dubljević, pomoćnik ministra ekonomije, naveo je da se Ministarstvo ekonomije bavi upravljanjem prorodnim resursima, i da je jedna od njihovih nadležnosti i mineralna sirovina, morska so. Naglasio je da je to jedina sirovina gdje nemaju nikakav problem sa okolinom, i da Ministarstvo podržava sve aktivnosti u pravcu obavljanja ove koncesione djelatnosti. Naglasio je da oni ne mogu da vode posao u Solani ni da postavljaju menadžment, nemaju zakonske mogućnosti da reaguju, ali da mogu u okviru zakonskih ograničenja da omoguće da se taj posao obavlja.

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, predložio je da država nađe mogućnosti da „Eurofнду“ vrati novac za većinski paket akcija kako bi se Solana vratila u državno vlasništvo, a da se zatim raspiše tender sa realnom cijenom, i da se budući strateški partner obaveže ugovorom da proizvodi so, kako bi Solana ostala fabrika soli i prirodno stanište za floru i faunu.

Boiša Šotra, direktor „Eurofonda“, istakao je primjedbu da „Eurofond“ nije od države kupio kontrolni paket, već na berzi, a da je od države kupljeno 7% akcija.

Mirko Mašković, predstavnik Investiciono razvojnog fonda, kazao je da je Investiciono razvojni fond pravni sljedbenik Fonda za razvoj, koji je prestao da postoji u martu 2010. godine. Naveo je da se proces privatizacije Solane odvijao u dvije faze. Prva faza je bila kroz svojinsko upravljačku transformaciju i tada ja Fond za razvoj bio vlasnik akcijskog kapitala društva, dok je vlasnik imovine bila Solana „Bajo Sekulić“. Na osnovu sporazuma o prenosu djelimičnog kapitala Fondu za razvoj je pripalo 53,74%. Planom privatizacije za 2001. godinu cjelokupni kapital bio je opredijeljen za projekat masovne vaučerske privatizacije. Nakon završetka projekta MVP-a Fondu je ostalo 4,71% kapitala, i taj kapital je prodat na berzi za cijenu od 15,25 eura po akciji, dok je nominalna vrijednost bila 9,13 eura. Istakao je da prodajom na berzi nemaju dalje ingerencije u poslovnom procesu Solane, i ne mogu uslovljavati onog ko je stekao akcije na berzi, bilo da izvršava ili ne investicioni ili socijalni program.

Zoran Jelić, član Komisije, istakao je da su prioritet ove sjednice problemi radnika, odnosno neplaćeni doprinosi istima u periodu prethodnih pet godina. Iznio je stav da bi jedan od zaključaka ove sjednice trebao biti potreba hitne uplate doprinosa radnicima kojima je to uslov za odlazak u penziju, iznoseći mišljenje da je to moguće uraditi naplatom tih dugovanja kroz prodaju stečajne mase. Gdin Jelić je istakao da je potrebno uraditi procjenu funkcionalnosti Solane, stanja infrastrukture i utvrditi iznos sredstava koji bi omogućio pokretanje proizvodnje.

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, izrazio je slaganje sa stavom gdina Jelića da prioritet treba biti uplata doprinosa radnicima, i da to treba uvrstiti u zaključke u vezi kontrole postupka privatizacije Solane „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj.

Prim. dr Izet Bralić, član Komisije, iznio je stav da je neopravdano uvoziti so kada postoji preduzeće Solana „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj, koje ima minimalne zahtjeve na bazi utrošenih sredstava. Gdin Bralić je istakao da je potrebno Solanu vratiti u vlasništvo države, i nakon toga iz te pozicije pokušati riješiti probleme u preduzeću i pomoći radnicima. Takođe, založio se za aktivno učešće članova Komisije u kontrolnom saslušanju Odbora za ekonomiju, finansije i budžet zakazanom povodom ove privatizacije. Gdin Bralić je pojasnio prisutnima limitirani

dijelokrug nadležnosti Komisije, naglašavajući da je potrebno rad Komisije na ovoj sjednici zadržati u okviru njenih mogućnosti.

Veljko Vasiljević, član Komisije, izrazio je slaganje sa stavom gđina Bralića da se rad na sjednici ograniči mogućnostima ovog radnog tijela. Takođe, mišljenja je da država treba da povрати vlasništvo nad preduzećem, sprovođenjem reverzibilnog postupaka. Takođe, naglasio je da iako je ova privatizacija bila u skladu sa tada važećim propisima, postupci koji su sprovedeni u skladu sa propisima su bili kontraproduktivni i na štetu preduzeća Solana „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj.

Janko Vučinić, predsjednik Komisije, zahvalio se prisutnima na odvojenom vremenu navodeći da će zaključci Komisije podvodom kontrole postupka privatizacije preduzeća Solana „Bajo Sekulić“ AD Ulcinj biti doneseni kada Komisija bude u svom punom sastavu. Predsjednik Komisije je, takođe, zaključio da treba spriječiti da dođe do gašenja preduzeća.

Sjednica je završena u 13 sati i 10 minuta, nakon što je Komisija ostala bez kvoruma za dalji rad.

SEKRETAR KOMISIJE

Eliza Šećerović

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Janko Vučinić